

A promotional image for the TV show 'Prohvet ja idioot'. Three people are standing on a rooftop overlooking a city at sunset. The person on the left is a woman with long dark hair wearing a black jacket. The person in the middle is a man with reddish hair wearing a white t-shirt and blue jeans. The person on the right is a woman with short purple hair and glasses wearing a black dress with white crosses. Two helicopters are visible in the sky. The title 'Prohvet ja idioot' is written in large white letters at the bottom, with a decorative line underneath.

Prohvet ja idioot

teatri peatoetaja

154. hooaeg

JONAS JONASSON

Prohvet ja idioot

TEEKONNAKOMÖÖDIA KAHES VAATUSES
VABA DRAMATISEERING JONAS JONASSONI ROMAANI AINETEL

LAVASTAJA AIN MÄEOTS

KUNSTNIK IIR HERMELIIN

MUUSIKALINE KUJUNDAJA ELE SONN

LIIKUMISJUHT ALICE ALEKSANDRIDI

VALGUSKUNSTNIK IMBI MÄLK

VIDEOOPERAATOR JUHO PORILA

DRAMATISEERINGU AUTORID KRISTIINA JALASTO, AIN MÄEOTS, LOONE OTS

LAULUSÕNADE AUTORID AAPU ILVES, HENRY KÕRVITS (GENKA), LOONE OTS

ROMAANI EESTI KEELDE TÕLKIJAKADRI PAPP

AI-PILTIDE JA FOTOTÖÖTLUSTE AUTORID KATRIN LEEMENT JA KULDAR LEEMENT

INSPITSIENT KÄDI JAKOBSON

LAVASTAJA ASSISTENT KERTTU PILISTE

ESIETENDUS 14. VEEBRUARIL 2024 VANEMUISE VÄIKESES MAJAS

TÄNAME ABI EEST

MARKO KAASIK, IRINA SUUDER, MIRKO OJAKIVI, TARTU KAUBAMAJA,
POLITSEI- JA PIIRIVALVEAMETI LÕUNA PREFEKTUUR

Osades:

Johan Lainemaa – Oskar Seeman

Petra Rahn – Linda Porkanen

Agnes Eeljärv – Merle Jääger

Magnus – Priit Strandberg

Victoria – Nele-Liis Vaiksoo

Kadrioru lossi auvahtkond – Priit Strandberg

Presidendi turvaülem – Rein Pakk

Sönnikuautojuht Petteri Lainonen – Rein Pakk

Herbert von Toll – Hannes Kaljujärv

Barack Obama – Priit Strandberg

Rooma paavst – Rein Pakk

Paavsti camerlengo – Nele-Liis Vaiksoo

Fredi Lainemaa, Johani vend – Priit Strandberg

Eesti suursaadik – Maria Annus

Nele-Liis Vaiksoo – Nele-Liis Vaiksoo

Kelnerid – Jüri Urbel ja Urmas Poom

Obama ihukaitsja – Tanel Pärn

The background of the entire page is a solid blue color. In the foreground, the dark silhouettes of three people are visible, standing and looking towards the right. The person on the left is partially cut off. The person in the center is a man with short hair, and the person on the right is a woman with long hair. They are standing on a dark, reflective surface that shows some faint reflections.

Eriagent Sergionella Conte – Nele-Liis Vaiksoo

Aleko – Hannes Kaljujärv

Günther, Kondori politseiülem – Rein Pakk

Kondori politseinikud – Maria Annus, Priit Strandberg

Jevgeni Bõkov, oligarh – Rein Pakk

Jekaterina Bõkova, tema tütar – Nele-Liis Vaiksoo

Bõkovite tõlk – Maria Annus

Vene poplaulja – Nele-Liis Vaiksoo

Helikopteripiloot – Maria Annus

Killer – Eduard Parts

Äge Brass: Alari Piispea (susafon), Karl Laanekask (bandžo),
Tanel Aavakivi (trompet, eufoonium), Meelis Unt (klarnet)

Johani toidu- ja joogipoolise eest hoolitseb Kaubamaja Toidumaailm.

Pär-Ola Jonas Jonasson

(sünnijärgselt Per Ola Jonasson) on sündinud 6. juulil 1961 Lõuna-Rootsis asuvas Växjös. Pärast rootsi ja hispaania keele õpinguid Göteborgi ülikoolis töötas Jonasson ajakirjanikuna Växjö ajalehes Smålandsposten ja 1994. aastani Rootsi õhtuses tabloidis Expressen. 1996. aastal asutas ta meedia-ettevõtte OTW, mille töötajate arv kasvas kiiresti 100ni, ning müüs ettevõtte pärast seda, kui tööpinge tema tervist mõjutama hakkas. Ta oli selleks hetkeks piisavalt varakas, et lihtsalt elu nautida, ent täitis seejärel hoopis oma vana unistuse, hakkas kirjutama raamatuid ja kolis elama Gotlandi saarele. 2007. aastal sai ta valmis oma debüütraamatu „Saja-aastane, kes hüppas aknast välja ja kadus”. See avaldati Rootsis 2009. aastal ja tõlgiti inglise keelde 2012. aastal. Raamatut müüdi kokku 11 miljonit eksemplari. Kirjanik ise kommenteeris raamatu edu nii: „Lootsin, et „Saja-aastane...” müüb vähemalt 3000 eksemplari, sest siis lubaks kirjastaja mul veel ühe raamatu kirjutada. Teose ilmumise järel olid aga müüginumbrid hoopis teistsugused, ainuüksi Saksamaal osteti 7000 eksemplari päevas. Raamat on ilmunud 45 riigis, 2013. aastal valmis selle põhjal režissöör Felix Herngreni film. Edu ei tulnud aga sugugi kohe: Jonasson saatis raamatu käsikirja tervelt kuuele Rootsi suuremale kirjastusele ning esimesed viis saatsid kirjanikule äraütleva vastuse. Alles kuues nõustus teose avaldama. Võib ainult oletada, kuidas esimesed viis oma äraütlemist hiljem kahetsesid...

Jonassoni teine romaan „Kirjaoskamatu, kes päästis Rootsi kuninga“, ilmus rootsi keeles 2013. aasta septembris ning tõlgiti kohe ka teistesse keeltesse, eesti keeles ilmus teos 2014. aastal. 2016. aastal ilmus „Mõrtsuk-Anders ja tema sõbrad: sekka ka mõni vaenlane“ (ek 2016). 2018. aastal kirjutas Jonas Jonasson oma debüütteosele järje „Saja ühe aastane, kes mõtles, et ta mõtleb liiga palju“ (ek 2019) ning 2020. aastal ilmus romaan „Kättemaks on magus“ (ek 2021). 2022. aastal jõudis lugejateni „Prohvet ja idioot“ (ek 2022).

„Saja-aastane, kes hüppas aknast välja ja kadus“ on Eestis jõudnud ka teatri-lavale (2019, Ugala). Kõik Jonassoni teosed on eesti keelde tõlkinud Kadri Papp.

Ühes intervjuus on Jonasson välja öelnud oma kredo: „Huumor on minu viis depressiooni vältimiseks.“ Ta on öelnud ka nii: „Elu on nõme, aga parem on selle üle naerda kui nutta. Kumbki ei aita, aga ikkagi on toredam olla õnnelik, kas pole?“ Oma teoste edu kommenteeris ta nii: „Suurem osa kirjandusest levitab meeleheidet ja tragöödiat. Arvan, et minu edu põhineb lootuse levitamisel.“ Ja veel: „Ma arvan, et igaüks meist peaks üks või kaks korda elus oma akendest välja ronima. Surma kardavad need, kes pole piisavalt elanud. Minu raamatutes saate oma fantaasiate aknast välja ronida.“

Jonassonilt on küsitud, milline on tema loomemeetod, kuidas sünnivad tema teoste värvikad karakterid. Kirjanik vastas: „Kogun tegelasi päriselust: loen nende kohta, näen televiisorist, kohtun nendega ja talletan oma pähe. Ja siis lähen ma oma peas asuvasse raamatukokku, valin sealt inimesed ja segan neid omavahel. Oleksin näiteks võinud valida tegelaseks sõiduõpetaja, kes ei oska autot juhtida, või majandusteadlase, kes ei oska arvutada. Selle asemel valisin preestri, kes ei usu jumalasse (teoses „Mõrtsuk-Anders ja tema sõbrad: sekka ka mõni vaenlane“). Raamatu „Kättemaks on magus“ keskne idee sündis aga reaalse elukogemuse kaudu: „Mu sõber vihastas oma naabri peale, kes ei nõustunud mingi asjaga, mida sõber oma aeda ehitada tahtis, seetõttu kavandasime koos igasugu variante, kuidas saaksime vaate tema krundilt ära rikkuda. Naabril vedas, et see oli lihtsalt fantaasia. Kättemaks toimib teraapiana kõige paremini siis, kui see jääb ainult planeerimisetappi.“ Oma kirjutamisprotsessi on kirjanik avanud nii: „Enne kui kirjutama hakkan, on mul olemas algus ja lõpp. Kui püüame seda lugu ette kujutada bussiliinina, siis on selle alguse ja lõpu vahel kümmekond peatust. Siis toon bussi oma tegelased ja hakkan kirjutama. See on väga lõbus.“

CNN LIVE

EARLY START

Ika häbiplüü metamorfoos on tõesti võimalik?

CNN
LIVE

3:00 AM PT

Maailm on täis veidraid
lugusid ja juhtumeid,
kus tuleb välja, et avalikkusele serveeritud sündmuste käik erineb oluliselt sellest, mis tegelikult toimus. Vahel on nende juhtumite taga eluvõõrus või naiivsus, sageli aga ka teadlikud petturid, manipulaatorid või korruptsioon.

Teddy Ekvatoriaal-Guineast

Jahmatavalt mõjus avalikkusele 2023. aasta sügisel ilmunud uudis Ekvatoriaal-Guinea asepresidendi Teodoro Nguema Obiang Mangue New Yorgis käigust, kus 55-aastane mees külastas ÜRO Peaassambleed ja palus vaesuses olevatele Aafrika riikidele arenguabi, ent ööbis ise hotellis, mille ühe öö hind oli 70 000 eurot.

Selgus, et mees käis New Yorgis asendamas oma 81-aastast isa, kes on Aafrika mandri kõige kauaaegsem diktaator ja valitsenud riiki, millel on suured naftavarud, rohkem kui nelikümmend aastat. Poeg Teddy, kes on tuntud kui väga laia elustiiliga mees, on ilmselt isa järglane diktaatoritoolil. New Yorki lendas Nguema eralennukiga, tema fotodel on tihti näha luksusjahte- ja autosid ning mõni aeg tagasi konfiskeeriti talt Pariisis paarsada miljonit eurot väärt häärber. Oma riigis põllumajandusministri ametit pidades riisus ta väidetavalt riigilt ligi 110 miljonit. 2021. aastal mõisteti ta süüdi omastamises ning samal ajal kehtestas Ühendkuningriik talle sanktsioonid. USA konfiskeeris tema maja Malibus ning kümnekond autot, sama tegi Šveits, kus konfiskeeritud autode seas oli mitu Lamborghinit, Ferrarit ja Bentleyt.

Suurem osa Ekvatoriaal-Guinea elanikke riigi jõukusest osa ei saa: enam kui kaks kolmandikku neist elab vaesuses, ligipääs puhtale joogiveele on vaid umbes pooltel ja peaaegu kümnendik lastest sureb enne viieaastaseks saamist.

Muusikafestival Fyre

Palju on kirjutatud ka luksuslikust muusikafestivalist Fyre, mis toimus või pidanuks toimuma 2017. aastal Bahama saarestikku kuuluval saarel. Festivali korraldajad olid Billy McFarland ja räppar Ja Rule. Sündmust reklaamisid Instagramis nimekad suunamudijad, sealhulgas Kendall Jenner, Bella Hadid, Hailey Baldwin ja Emily Ratajkowski, kellele selle eest maksti. Festivali avanädalavahetusel tekkisid aga probleemid nii turvalisuse, toidu, majutuse, meditsiiniteenuste kui ka esinejatega, mistõttu festival lükati määramata ajaks edasi ja lõpuks jäi see ära. Gurmeeroogade ja luksusvillade asemel, mille eest festivalil osalejad olid maksnud sadu dollareid, said külalised võileibu ja ööbimisvõimaluse telkides. 2019. aastal valmis festivali sündmustest kaks dokumentaalfilmi: „Hulu’s Fyre Fraud“ ja Netflixi „Fyre: The Greatest Party That Never Happened“.

Festival pidi toimuma erasaarel nimega Norman’s Cay, mis kunagi varem oli kuulunud narkokartelli juhile Pablo Escobarile. Neli kuud enne festivali toimumist ütlesid aga saare omanikud kokkuleppe üles ning keelasid seal festivali korraldamise. Bahama valitsus andis lõpuks loa korraldada festival Bahama saarestiku suurimal saarel Exuma, festival reklaamides räägiti aga edasi Escobarile kuulunud väikesaarest ning festivali kodulehel kujutati toimumiskohta Roker Pointi kui omaette saart. Tegelikkus oli täiesti teistsugune: toimumiskohaks oli ühe kuurorti kaugemalasuv parkla, mida viimasel hetkel enne ürituse toimumist üritati katta liivaga.

Suurem osa investorite rahast läks luksuslike kontorite rendiks Manhattanil. Korraldajatel polnud vähimatki ettekujutust, palju nende välja reklaamitud festival maksab, samuti ei tajunud nad, palju sellise

mastaabiga sündmuse korraldamine aega võtab. Festivalikülalistele lubati pileti ostul lennupileteid, luksuslikku ööbimist, tippkokkade valmistatud toitu ning nimekaid artiste.

Ürituse toitlustaja loobus oma tööst paar nädalat enne festivali algust. Festivali alguspäeval sadas saarel paduvihma ja märjaks said kõik telgid ja madratsid, mis olid juba platsile laiali laotatud. Samal ajal, kui esimesed külastajad hakkasid saabuma, saatsid esinejad järjest teateid oma loobumisest, sest said aru, et nendes tingimustes pole võimalik teha kvaliteetset etteastet. Jahmunud festivalikülalised said aga sõita kohaliku koolibussiga porisele väljakule, kus laperdasid märjad ja räsitud telgid, mille poristel põrandatel vedelesid läbivettinud madratsid. Gurmee-toidu asemel pakuti soovijatele lahkesti juustuvõileibu ja telgidki olid defitsiit, neid ei jätkunud sugugi kõigile. Öhtu ainsateks esinejateks olid kohalikud muusikud ning järgmisel hommikul tuli teadaanne, et festival lükatakse edasi ja külastajad viiakse tagasi Miamisse.

Meditšiini personali polnud, probleeme oli tualettruumidega, internetiühendus puudus (aga üritust oli reklaamitud sularahata festivalina), probleeme oli pagasi ja vargustega. Ka tagasi mandrile pääsemine osutus katsumuseks, paljud pettunud festivalikülalised pidid ootama oma võimalust toiduta, joogita ja tulikuumas terminalis pikki-pikki tunde.

9. aprillil 2023 säutsus korraldaja Billy McFarland Twitteris, et peagi toimub Fyre II ja väitis, et on ürituse jaoks juba rahastuse taganud. Esimesed 100 piletit pandi müüki hinnaga 499 dollarit, hiljem hinnad tõusid. Festivali kodulehel on kirjas, et üritus on „planeeritud 2024. aasta lõppu ja toimub Kariibi mere piirkonnas”. Esimene partii pileteid müüdi päevaga läbi. Elagu optimistid!

Kunstitudengite projekt „Tšehhi unistus“

„Tšehhi unistus“ (tšehhi keeles Český sen) on 2004. aastal valminud dokumentaalfilm, mille režissöörideks on tšehhi kunstitudengid Vít Klusák ja Filip Remunda. Film oli nende filmikooli lõputöö ja kulmineerus Praha Letňany linnaosas asuva võltshüpermarketi avamisüritusega. Ettevõtmise idee pärineb 2002. aastal tehtud uuringust, mille kohaselt 30% tšehhidest ostlevad peamiselt hüpermarketites.

Remunda ja Klusáki kontseptsioon oli järgmine: nad leiutasid hüpermarketi „Tšehhi unistus“ ja löid sellele massiivse reklaamikampaania. Kaks filmitudengit esinesid äriimeestena ja suutsid reklaami- ja suhtekorraldusagentuuri veenda oma kaubamajale kampaaniat looma. Tšehhi kiirteedele ilmusid kaubamaja reklaamstendid ja Prahas jagati välja 200 000 flaierit, salvestati raadio- ja telereklaam. Reklaamikampaania loosungid olid „Ära tule!“, „Ära kuluta!“ jne. Sellegipoolest õnnestus filmitegijatel 2003. aasta 31. mail meelitada tühjale väljale rohkem kui 3000 ostlejat. See, mis eemalt vaadates tundus tohutu hoonena, oli tegelikult vaid kangaga kaetud tellingutest fassaad.

Kohale saabunud klientidele jagati väikseid nipsasjakesi ja kingitusi (võtmehoidjad ja lipud), lõpuks lõikasid „juhid“ hüpermarketi avamisel lindi läbi, tõkked eemaldati ja inimesed võisid fassaadi poole kõndida või joosta. Kui inimesed lõpuks aru said, et neid on petetud, oli erinevaid reageeringuid. Mõni sai filmitegijate sõnumist aru, osad lohutasid end mõttega, et viibisid vähemalt värskes õhus, ent enamik olid vihased ja paljud püüdsid toiminus süüdistada valitsust. Vägivaldseks olukord siiski ei muutunud.

Dokumentaalfilm võitis auhindu festivalidel Krakówis, Jihlavas, Ljubljanas, Århusis ja Pilsenis, filmi näidati mitmetes nimekates telekanalites.

Pettur Saaremaalt

2023. aasta lõpul paljastas ETV saade „Pealtnägija“ 52-aastase saarlase Marek Stelli (see on mehe neljas nimi), kes esitles end rahvusvahelise suurettevõtja ja Rootsi miljardäri väimehena ning kasutas seda identiteeti, et petta äripartnereid ja läheneda naistele.

2023. aastal sattus mees oma tegude tõttu kohtupinki ning mitmed temaga kokku puutunud ametivõimude esindajad on tunnistanud, et pole sellist superpetturit varem kohanud – mees valetab nii, et usub ka ise, mida räägib.

Rootsis elava rikka ärimhe identiteeti hakkas mees väidetavalt kasutama juba 2000. aastate esimese kümnendi lõpus. 2009. ja 2012. aastal langesid tema valedel löksudel kaks naist, kellele ta lubas luksuslikku elu välismaal ja ühist peret. Ta rääkis naistele, et on ärimees, kes elab Rootsis oma naisest ja lapsest lahus, on väga rikas, ning tema tutvusringkonnas on palju maailmanimega mõjukaid ja varakaid inimesi. Alles mõned aastad hiljem ilmnis, et mees elab Saaremaal Leisi külas koos oma abikaasa ja lapsega. Lisaks murtud südamele said mõlemad naised ka rahaliselt petta, sest olid mehe innustusel investeerinud tema äridesse või andnud laenu.

Asja uurinud ajakirjanikud kinnitavad, et naistel oli meisterlikult valetava Mareki väidete toetusel erakordselt keeruline kontrollida, sest mees on korduvalt vahetanud nime, tema varasemad karistused (ta on olnud kohtu all fiktiivsete autotehingute, dokumentide võltsimise, erinevate rahaliste kelmuste jm eest) on kustutatud või on neid kirjeldatud anonüümselt. Enamik karistusi on määratud ka tingimisi, sest füüsiliselt pole keegi kannatada saanud ning kelm on lubanud tekitatud kahju hüvitada.

Bluffijana oli mees osav: ühele ninapidi veetud naistest näitas ta näiteks oma kutset presidendi vastuvõtule, paraku oli ta jätnud tähelepanuta, et tol aastal toimus üritus Tallinna asemel Tartus ja nii tuli vale välja. Oma äripartneritele esitles ta end kõrge renomee ja suure tutvuskonnaga ärimehena, kelle Facebooki kontol paistsid kontaktide hulgas paljud Eesti poliitikud ja ärimehed. Kõigile, kes mehe tausta kontrollida püüdsid, tundus ta tõsine tegija. Konto oli ta loonud ka oma miljardäri tütre kallimale, kes osutus aga täiesti väljamõeldud tegelaseks. Marek aga postitas fotosid, kus ta on naisega puhkusel ning lõi talle ka meiliaadressi, mille kaudu ise oma ohvritega Johanna Lundbergi nimel kirjavahetust pidas.

Mehe kelmuste ja pettuste täieliku nimekirja esitamine läheks pikale, oskuslikult loodud miraaž hakkas haihtuma alles siis, kui üks petetud äripartner asja uurimise põhjalikumalt käsile võttis ja pettuse paljastas. Marek üritas talle nõudeid esitavaid ärimehi ka vastu rünnata, püüdes näiteks ühe mehe vastu kokku klopsida pedofiiliasüüdistust. Endised äripartnerid kaebasid mehe kohtusse ja 2023. aastal võttis ta süü lõpuks omaks.

Argo Riistan ja tema intervjuud

2003. aastal plahvatas skandaal Eesti ajakirjandusmaastikul, sest selgus, et 21-aastane Argo Riistan, kes juba mõnda aega oli erinevates väljaannetes avaldanud intervjuusid erinevate kuulsustega, on paljude oma intervjuueeritavate vastused kirjutanud ise. Teisisõnu oli tegemist pettusega, kusjuures väga hästi teostatud pettusega.

Argo Riistan õppis Tartumaal Lähte ühisgümnaasiumi meediaklassis ning tegi koostööd meediaväljaannetega. Ambitsioonikal noormehel tekkis idee teha e-maili teel intervjuusid maailmakuulsate kultuuri- tegelaste ja arvamusiidritega. Eeldused selleks olid head: noormees valdas suurepäraselt inglise keelt ning lisaks veel saksa, vene, soome ja prantsuse keelt ning lugemisoskuse tasemel ka itaalia ja hollandi keelt. Kui aga Briti kirjanik Alex Garland intervjuusoo vile eitavalt vastas, otsustas noormees intervjuu otsast lõpuni ise valmis teha. Intervjuu ilmus Arteris 2000. aasta suvel. Riistan on ajakirjandusele väitnud, et pärast seda kogemust plaanis ta oma järgmisi intervjuueeritavaid jälitada ja kirjadega pommitada nii kaua, kuni need soostuvad intervjuud andma. Paraku taktika ei õnnestunud ning saabusid ainult äraütlevad vastused. Kuna auahnus oli suur, siis otsustas Riistan pettust jätkata ning järgmisena ilmus usutlus tšehhi kirjanduskuulsuse Milan Kunderaga, kellel ta oma jutu järgi lausa Pariisis külas käis. Kuna Kundera polnud viimase kümnendi jooksul andnud ühtegi intervjuud, kasutas Riistan usutluse konstrueerimiseks varasemate intervjuude vastuseid. Intervjuu eduka ilmunise järel avaldas kuulsust koguv noor intervjuueerija intervjuud ka kirjanike Martin Amise ja Bret Easton Ellise ning filosoof Jean Baudrillard'iga. Toonane Arteri toimetaja üritas küll mitmel korral kontrollida, kas usutlused on ehtsad, ent tõde jäi välja selgitamata, sest laiaast maailmast tema päringutele vastuseid ei tulnud. Riistan

jätkas Eesti Ekspressis, üllitades seal väljamõeldud usutluse kirjanik Ian McEwaniga. Sellele järgnes vedamine: usutlused filosoof Richard Rotry ja kirjanik Tom Stoppardiga õnnestusid päriselt ning Riistan on hiljem väitnud, et tekkis lootus rohkem mitte libastuda. Paraku nii ei läinud ja mõne aja pärast fabritseeris ta lood Elia Suleimani, Milosh Formani ja Peter Jacksoniga. Samal ajal ilmusid ka päriselt toimunud usutlused Mika Kaurismäki ja Briti intellektuaali Alain de Bottoniga.

Kui tõde lõpuks päevavalgele tuli (Sirbi arvamustoimetaja Valle-Sten Maiste sai Sorose esindajatelt vastuse, et Sirbis ilmunud intervjuu George Sorosega pole ehtne), palus Riistan Eesti avalikkuselt ja ajakirjanduselt vabandust. Muljetavaldav on aga see, et lõpetamata keskharidusega noormees suutis nii pikalt ninapidi vedada Eesti avalikkust, samuti tuleb tunnustada tema lugemust ja silmaringi, mis aitasid teda nii väljamõeldiste kui ka päriselt toimunud intervjuude teostamisel.

Claas Relotius ja Der Spiegel

Võltsingud ajakirjanduses pole ainult Eesti probleem, neid on juhtunud mujalgi. Tuntud Saksa nädalakiri Der Spiegel oli 2018. aastal sunnitud tunnistama, et maailmakuulsat väljaannet on ninapidi vedanud Claas Relotiuse nimeline ajakirjanik. Relotiuse võte oli sarnane Riistani omaga: ka tema avaldas ajakirjanduses hulga võltsitud intervjuusid ja reportaaže.

Relotiusest sai ajakirja Der Spiegel kaastöötaja 2017. aastal, alates 2011. aastast oli ta selles väljaandes avaldanud ca 60 erinevat artiklit ja intervjuud. Ta pälvis oma kaastööde eest erinevaid auhindu, neljal korral omistati talle Deutscher Reporterpreis (Saksa reporteriauhind). Hiljem leiti, et paljud artiklid, mis olid Relotiusele auhinna toonud, osutusid läbinisti väljamõeldisteks.

Spiegeli toimetus nimetas skandaali ajakirja seitsmekümneaastase ajaloo absoluutseks madalpunktiks. Konkureerivad väljaanded olid aga skandaali kajastamisel üllatavalt mõistvad, sest pea kõigil oli seljataga mõni sarnane juhtum. Näiteks Saksamaa teine suur nädalaajakiri Der Stern sattus 1983. aastal skandaali Hitleri võltsitud päevikute avaldamisega.

Kasutatud kirjandus:

Nick Duerden „Bestselling author Jonas Jonasson: People queue for hours to have their 30 seconds with me. It's crazy“;

Hannah Beckerman „Jonas Jonasson: ‘My success is that I spread hope‘;

Rátkai Zsófi „Jonas Jonasson: Nothing as stupid as mankind“;

artiklid Eesti ajakirjandusest ja internetist.

Teatrijuht Aivar Mäe

Draamajuht Tiit Palu

Muusikajuht Risto Joost

Balletijuht Mare Tommingas

Lavastusala Karis Hindriksoo-Pitsi, Maiken Nõmmoja, Karoliina Kangur

Pealavameister Rello Lääts

Lavatehniline ala Kaupo Jalas, Taivo Pöder, Urmas Poom, Tanel Pärn, Jüri Urbel

Dekoratsiooniala Marika Raudam, Mait Sarap, Taavi Kask, Innari Toome, Ain Austa,
Andres Lindok, Katrin Pahk, Leenamari Pirn, Jane Aus, Terje Kiho, Armin Luik,
Indrek Ots, Mart Raja, Karmo Kiivit, Einar Pallas, Maarika Korotkova

Rekvisiidiala Liina Martoja, Mirka Porrassalmi, Kaie Uustal,
Kärt Paasik, Angelika Aun, Annaleena Adamson

Jumestusala Kelly Treier, Laura Lodi, Anneliis Punnar

Kostüümiala Liisi Ess, Ivika Jõesaar, Ruth Rehme-Rähni, Külli Kukk, Edith Ütt, Ljubov Guzun,
Ivi Vels, Tia Nuka, Kaire Arujõe, Valentina Kalvik, Inkeri Orasmaa, Irina Medvedeva,
Heli Kruuse, Luule Luht, Elli Nõps, Anneli Vassar, Reet Vaga, Olga Vilgats,
Natalja Malinen, Juta Reben, Toomas Vihermäe, Ljudmila Nikolajeva

Riietusala Raina Varep, Kaidi Mikk, Katariina Talts, Kai Vahter

Valgustusala Andres Sarv, Imbi Mälk, Raul Telliskivi, Taivo Pöder

Heli- ja videoala Andres Tirmaste, Toivo Tenno, Martin Salundi

Kavalehe koostas Anu Tonts

Kavalehe fotod tegi Maris Savik

Kavalehe kujundas Katrin Leement

Emakeelne kultuur on hindamatu väärtus.

30. detsembril 2006 asutasime Vanemuise Fondi,
et hoida ja toetada Eesti teatrikunsti.
Lubame hea seista fondi käekäigu eest

Olga Aasav, Kalev Kase, Mart Avarmaa, Tartu linn

Vanemuise Fond on loodud teatri töötajate erialase arengu ja koolituse toetuseks. Fondi on võimalik teha annetusi:

SA Tartu Kultuurkapital / Swedbank IBAN: EE092200221011379347, SWIFT: HABAEEX /

SEB Pank IBAN: EE251010102052050006, SWIFT: EEUHEEX

Märksõna: VANEMUISE FOND

Suur aitäh teile Vanemuise fondi poolt:

Olga Aasav, Andrus Ansip, Mart Avarmaa, Alar Kroodo,
Kalev Kase, Mati Kermas, Eero Timmermann,
Tartu linn, Vanemuise advendikontserdil annetajad

Teatri peatoetaja

Aasta toetaja

Koostööpartner

Suvekontserdi peatoetaja

Autopartner

Hotellipartner

Hotellipartner

Grimmipartner

KULTUURIMINISTEERIUM

Kanname elamusi

Kõige mõnusam aeg ootab

 TALLINK

ELAMUSTEKS LOODUD

TOYOTA COROLLA CROSS

Teatrielamuste toetaja
amservauto.ee

AMSERV
TOYOTA ON MEIE HING

MARTELL
COGNAC
FONDÉE EN 1715

TÄHELEPANU! TEGEMIST ON ALKOHOLIGA.
ALKOHOL VÕIB KAHJUSTADA TEIE TERVIST.

Pakume üheskoos enam

**LYDIA
HOTEL**

www.lydia.ee
Ülikooli 14, Tartu

DORPAT

www.dorpat.ee
Soola 6, Tartu

MAITSEL ON JUMET

VEELGI VÄRVIKAMAD ELAMUSED LEIAD TOIDUMAAILMAST

vanemuine.ee